

fentligt, at han med det, han tidligere har sagt og skrevet, kan blive opfattet som en, der vil det stik modsatte.

Men selv om landets statsminister så gerne taler om lige muligheder for alle, vokser forskellen mellem fattig og rig i Danmark. Ikke mindst på boligområdet oplever vi i disse år, at uligheden vokser markant. Mens boligejerne med få undtagelser oplever en nærmest eksplosiv stigning i friværdien og en historisk lav rente med dertilhørende låneomlægninger og forbrugsfest, oplever lejerne i den almene sektor, at de trods den lave rente fortsat skal betale en meget høj husleje, og at de tilmed over huslejen pålægges en særskat af regeringen og Dansk Folkeparti.

Kl. 14.35

Mens boligejerne for størstedelens vedkommende tjener penge, har regeringen og Dansk Folkeparti netop vedtaget at tage penge fra lejerne. Den politiske virkelighed i Danmark passer altså ikke med statsministerens retorik om lige muligheder og sammenhængskraft i samfundet. Statsministeren og regeringen siger et, men gør noget andet.

I de netop overståede boligforhandlinger fremlagde vi fra socialdemokratisk side vort oplæg »Øget lighed på boligmarkedet«. Her havde statsministeren og regeringen en oplagt chance for at gøre de flotte ord om øget lighed til aktiv politisk handling. Fra socialdemokratisk side havde vi hele vejen igennem det krav, at lejernes indbetalte midler i Landsbyggefonden skulle forblive lejernes ejendom, altså, at lejernes opsparede midler skal bruges til renoveringsopgaver og til lavere husleje. Kort fortalt: investeringer til glæde for lejerne selv.

Desværre afbrød regeringen forhandlingerne med os. Vi blev smidt ud. Regeringen havde i forvejen lavet en aftale med Dansk Folkeparti, hvor lejerne skulle pålægges en særskat. Regeringens jagt efter at øge uligheden var altså langt større end viljen til brede forlig. Man fornemmer således en linje i regeringens arbejde, hvor der siges et, men gøres noget andet. Men som vi siger i Socialdemokratiet: Alle skal have en chance til. Derfor også statsministeren og regeringen.

I den forbindelse kommer dette beslutningsforslag, B 6, om en ny huslejemodel i almene boliger, på et kærkomment tidspunkt. Hvis statsministeren mener noget med sin transformationsproces fra liberalistisk hulemand til Røde Anders, hvilket talen fra Venstres ordfører desværre ikke tyder meget på, men hvis nu statsmi-

nisteren mener noget med at sige, at han vil mindske uligheden, så siger vi gerne: en gang til for Anders Fogh! Og vi pålægger regeringen at fremsætte et forslag om en ændret finansiering af almene boliger med henblik på at skabe en bedre huslejestruktur i det almene byggeri.

Socialdemokratiet deler SF's intention om, at den almene sektor skal være mere konkurrencedygtig med de private boliger.

For det første ser vi det som et middel til at bremse uligheden ejere og lejere imellem.

For det andet vil det sikre, at færre ressourcestærke borgere med fast indtægt og mulighed for lånefinansiering af en privatbolig flytter fra den almene bolig, fordi de er for dyre og dermed efterlader den almene boligsektor med ghetto-problemer.

For det tredje vil det modvirke den tendens, der specielt gør sig gældende i provinsen, hvor almene boliger står tomme, fordi de ikke er konkurrencedygtige med private.

I Socialdemokratiet ser vi gerne en generel finansieringsreform af den almene sektor, hvor alle lejere i den almene sektor får glæde af låneomlægninger, lav rente, nye lånetyper med afdragsfrihed og eventuelt længere løbetid. Det er et klart socialdemokratisk mål at øge ligheden på boligmarkedet, huslejen skal ned. Men specielt er det et mål for Socialdemokraterne, at huslejen skal ned der, hvor konkurrenceevnen er dårligst i forhold til det private byggeri, og der, hvor en alt for høj husleje gør, at de ressourcestærke afholder sig fra at blive boende eller fra at flytte ind.

Vi har noteret os, at SF har vedlagt sit oprindelige boligudspil som inspiration til et fremtidigt reformarbejde. Jeg vil derfor gerne understrege, at vi ikke føler os forpligtet af samtlige tekniske overvejelser i SF's udspil, men vi støtter den overordnede intention i dette beslutningsforslag, og vi ser det som et skridt i den rigtige retning.

Vi håber derfor også, at regeringspartierne og statsministeren vil arbejde for lighed i samfundet og stemme for dette beslutningsforslag og dermed intentionen om en ny og mere retfærdig huslejestruktur i den almene sektor. Regeringen bør leve op til statsministerens flotte ord om øget lighed.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg forstår det sådan, at Socialdemokraterne vil stemme ja til det her beslutningsforslag. Men